

# Toeslagenouders werken samen met prinses Laurentien

Prinses Laurentien van Oranje werkt samen met ouders en jongeren die zelf de regie willen pakken in het herstel van de toeslagenaffaire. Vrijdag lunchte ze in Den Haag met ouders, onder wie Gerda en Jurgen Deceuninck uit Pesse. „Er zijn van die momenten in je leven dat je niet kunt wegkijken.”



Prinses Laurentien begroet Gerda en Jurgen Deceuninck uit Pesse. FOTO DVHN

MAAIKE BORST

**‘W**et je wat jullie moeten doen? Laurentien bellen.”

Gerda en Jurgen Deceuninck dachten eerst dat Kristie Rongen een grapje maakte. Laurentien bellen? Prinses Laurentien?

De Deceunincks uit Pesse spreken zich het laatste half jaar nadrukkelijk uit als gedupeerde ouders in de toeslagenaffaire van wie de kinderen uit huis zijn geplaatst. *De Hofbar, de Volkskrant, Reformatorisch Dagblad*; maakt niet uit, als ze hun stem maar kunnen laten horen.

Zo leerden ze ook Kristie Rongen kennen, de vrouw die bekend werd toen ze Mark Rutte over die toeslagenaffaire het vuur na aan de schenen legde tijdens een verkiezingsdebat. Rongen is betrokken bij De Zolderkamer, een initiatief van ouders

en jongeren voor eigen regie en een gezamenlijke aanpak in de kinderopvangtoeslagenaffaire dat wordt ondersteund door de Number 5 Foundation van Laurentien en Constantijn van Oranje.

Goed dan. Laurentien bellen dus. Gerda en Jurgen Deceuninck geloofden het nog niet helemaal, maar ze nam toch echt gewoon op. „Met Laurentien.” Ze waren eerst nog wat overdonderd, maar later spraken ze uitvoerig met de prinses in een videocall. Gerda: „Ze is heel sympathiek en empathisch en stelt ook de juiste zakelijke vragen.”

Zo heeft Laurentien van Oranje naar veel meer toeslagenouders geluisterd. De samenwerking met ouders als Gerda en Jurgen en andere betrokkenen zoekt Laurentien via de ‘gelijkwaardige dialoog’ die zij zo belangrijk vindt. „Al die ouders zijn slimme, sterke mensen die ondanks

**‘We moeten het systeem samen weer menselijk maken’**

de tegenslagen nog zoveel doorzettingsvermogen hebben. Dat maakt je nederig. Er zijn van die momenten in je leven dat je niet kunt wegkijken.”

Deze vrijdag treffen Laurentien en de ouders elkaar bij een informele lunch van De Zolderkamer in Den Haag. Het is amicaal. Gerda en Jurgen wisselen knuffels uit met Laurentien, en lachend blikken ze terug op Koningsdag, waarop ze elkaar ook al troffen in Maastricht.

De strijd van Gerda en Jurgen is jaren geleden begonnen omdat ze hun

kinderen terug wilden. Die werden in een crisissituatie in eerste instantie tijdelijk en vrijwillig uit huis geplaatst, maar wonen nu al zeven jaar in een pleeggezin. Inmiddels is hun doel niet meer alleen persoonlijk en zijn ze er fulltime mee bezig. „Onze missie is om dit voor anderen niet meer te laten voorvallen.”

Dat ze hier in De Zolderkamer behalve andere ouders en kinderen ook Laurentien van Oranje aan hun zijde vinden, betekent veel. „Zij kan op de achtergrond heel veel deuren openen”, zegt Jurgen. „Het geeft vertrouwen.”

Niemand zou iemand anders nodig moeten hebben om een gezicht te hebben, zei Laurentien laatst in dagblad *Trouw*. Voor sommigen is zij dat wel, maar zelf benadrukt ze haar faciliterende rol op de achtergrond. Om gelijkwaardigheid te bereiken moet je luisteren naar de

mensen die het meemaken, is haar pleidooi.

„Ik wil gevoed worden door de echte verhalen, daar zit de kern van mijn oor. Wat ik doe is luisteren naar inzichten van ouders, kinderen, andere spelers en die verbinden tot een waarachtig perspectief. Je ziet constant dat mensen elkaar niet snappen, dat woorden voor de één een andere lading hebben dan voor de ander. Dan kun je nooit samen tot oplossingen komen.” Belangrijk streven van De Zolderkamer is om alle ouderinitiatieven rond de affaire met elkaar te verbinden.

Laurentien schreef na de gesprekken mee aan het rapport *(Gelijk)waardig herstel. Inzichten en aanbevelingen van ouders en jongeren zélf ten dienste van de landelijke en lokale aanpak van de kinderopvangtoeslagenaffaire* van De Zolderkamer en Number 5. Al wordt haar rol nergens benoemd. ‘Niemand kan spreken namens de 49.159 ouders en 95.000 kinderen die zijn getroffen door de toeslagenaffaire’, staat in het rapport. ‘Niemand heeft dat mandaat.’

Kristie Rongen krabde zich eerst ook wel even achter de oren toen ze in contact kwam met Laurentien. Het Koninklijk Huis? Dat is toch de heersende macht? Had die juist niet net al die mensen in deze affaire verpulverd? „Maar je voelt bij haar dat het echt is.”

De weg naar verandering van het systeem is lang en broos, zegt Laurentien. Het zou snel moeten, stelt ze, toch bereik je gelijkwaardigheid alleen stap voor stap. „Het is mooi dat het bij de gemeente Almere nu bijvoorbeeld begint te landen met het College van Almeerse Herstelexperts. Daar zien ze ook hun eigen rol. Ambtenaren stellen hun kennis niet meer boven die van de mensen waar het over gaat. We hopen andere gemeenten mee te krijgen.”

Jurgen en Gerda Deceuninck hopen zo ook bij gemeenten en instanties in Noord-Nederland door te kunnen dringen. „Want dit gaat niet alleen over toeslagenaffaires of uithuisplaatsingen, het zit in het hele systeem. We moeten het samen weer menselijk maken.”